

LLIBERTAT

Periòdic comarcal d'esquerra republicana ~ Any II núm. 21 ~ Hospitalet 20 de febrer 1931

Com agonitza un règim

Moments crítics, gravíssims, està atravesant la monarquia. Les seves equivocacions, les seves faltes comeses moltes vegades d'una manera descarada i fins provocativa enfront del país, l'han portada a aquest carreró sense sortida, i amb seguretat que si en surt fent marxa enrera, no podrà viure ja amb aquella independència, voltada d'una legalitat formal sortida del poble i auriolada d'aquell prestigi que proporciona tota una història de respecte a la llei i a l'ordre constitucional, el qual ha faltat moltes vegades i ha trencat massa sovint.

Hem de repetir que no hi ha altre dilema que aquest: dictadura o república, perquè la llei establerta dintre la Constitució, ha estat vulnerada, escarnida, trepitjada per aquells que havien jurat respectar-la sempre. Ja no és possible el «borrón y cuenta nueva», perquè ni ho permet l'economia del país ni la dignitat d'un poble burlat mil vegades, el qual si no fos per un ideal, i si sols per instint de conservació, exigiria d'un règim en fallida els comptes i les responsabilitats contretes a l'empar de la força bruta i de la imposició personal.

Ja no es tracta de salvar el malalt, perquè ni les injeccions heròiques no el reviven tan sols lleugerament. Es tracta de canviar tota l'estructuració d'un Estat, tota la concepció d'una idea i de tot el curs d'una història fins ara sols funestíssima ple d'interessos morals i materials de nostra pàtria.

Els mals de la monarquia són múltiples

i variats. Té de la força de l'Estat un concepte teocràtic; considera als ciutadans a la baixa categoria de súbdits i després els divideix en castes; fa complir despòticament les lleis que imposa; fa un culte de la mentida per enganyar al poble, al que no proporciona mitjans d'instruir-se ni elementalment; obliga a pagar impostos d'una forma arbitrària i injusta, sense l'aprovació de les Corts; coacciona al poder judicial i anul·la el poder legislatiu.

Així les gasta la monarquia, que a la fi ens parla d'un ordre, i el tal ordre no és més que un silenci forçós als seus abusos, als seus capricis personals i autoritaris.

Un conegut polític va dir: «Fins per instint de conservació hem de fugir de la monarquia», i així és. Fins els que no senten amb prou fermesa l'ideal republicà, han de declarar-se'n, perquè és l'única manera de fer de delatador d'aquesta forma de govern que ens porta irremissiblement al descrèdit davant del món.

Que el triomf és ben nostre no cal dubtar-ho. Si els republicans complim com a homes, si actuem de veritable força d'oposició, si tenim l'energia necessària per a exigir ço que ens pertany, és a dir, la salvació de l'honra de la nostra pàtria i del respecte degut als drets ineludibles, dels ciutadans, la victòria no es farà esperar i vindrà un demà gloriós, esplendorós, que ens dirà que la República és establerta i que un nou poble surt a proclamar valentment la seva categoria d'únic i indiscutible sobirà.

S. G. L. I. GIL

GANDHI, EXEMPLE

En els temps històrics del desvetllament de les noves nacionalitats, petites o grans, en les hores històriques en que els pobles oprimits demanen les llibertats que injustament els foren arrabassades, en que els pobles esclaus es disposen a trencar les cadenes de l'esclavatge, Gandhi, el cap del moviment nacionalista de l'Índia, és el símbol universal del sacrifici i de l'abnegació. Posat en llibertat pels imperialistes anglesos, enmig de les aclamacions del seu poble, torna a posar-se amb contacte directe amb ell, per a portar a terme l'obra de dignificació i alliberament d'aquella immensa nació oriental, explotada i reduïda a la servitud per la força bruta d'Anglaterra, la nació imperialista del nostre temps.

La campanya de desobediència civil, acabada per Gandhi, en els darrers anys ha estat tan formidable, que el govern anglès ja no troba altre camí que la concòrdia amb els hindús, i desplaçant la seva diplomàcia emparada pels seus fustellers i els cuirassats, per arribar a una entesa per resoldre definitivament el plet promogut pels nacionalistes hindús, a conseqüència de no haver-se volgut comprometre el Gabinet britànic a sostenir el projecte de l'Estatut dels Dominions. La Conferència de la Taula Rodona ha servit una vegada més per a demostrar que la solució del plet és inajornable i que Anglaterra es troba davant d'un poble disciplinat, que constitueix una gran muralla que rebutja amb energia tots els atacs ferotges de l'imperialisme britànic en plena decadència.

Conseqüència de la desobediència de les lleis de l'Estat opressor, sobre la sal, s'hàn presenciat un sens fi d'actes de violència, intervencions sagnants de la policia, que ha promogut desordres i revoltes en tot el país.

Mahatma Gandhi, aquell home petit i escardalenc, tot ell bondad, té una ànima gran que és l'ànima del seu poble que volésser lliure; per això li han dit «la gran ànima». Gandhi és l'home exemple de tots els homes d'ideals sublims, com ha estat l'exemple del seu poble, que li ha sabut donar una consciència prou en-

lairada perquè pugui avançar sol, guiat per l'ombra del gran patriota. Gandhi, ha volgut sempre que el seu poble prescindís d'ell, que pel seu propi impuls faci via endavant. Per això, tantes vegades perseguit i empresonat, els esbirros britànics, no han pogut mai desfer els rengles del gran exercit popular de desobediència civil.

Recordeu tan sols, les paraules de Gandhi: «Que el poble consideri el jorn de la meua detenció com un jorn d'alegria! El govern creu que així que Gandhi serà detingut, s'haurà acabat amb l'Índia. Feu-li veure una cosa ben contrària! Que mesuri la força del poble».

Aquestes paraules poden ésser acollides per tots els pobles que aspiren a llur emancipació. Ens diuen ben clar, que no hi fa res que els nostres capdells siguin perseguits i empresonats, no hi fa res que l'exili ens allunyí els nostres caps directors, quan el poble està disciplinat. Cal fer mesurar la seva força, com diu Gandhi.

L'Índia és una gran lliçó pels pobles que aspiren a la seva llibertat i Gandhi és l'exemple dels homes que lluiten per assolir-la.

JORDI ROCAFORT

La Conferència d'Esquerres Catalanes

Fem avinent que a no trigar gaire es celebrarà l'anunciada Conferència d'Esquerres. Segurament serà en els primers dies del mes de març.

Tenint la Comissió organitzadora gairebé la totalitat de les ponències enllestides, advertim a les entitats del nostre Districte que hi vulguin participar que enviïn immediatament la seva adhesió a la Secretària, carrer Nueva de Dulce, 2 (junt a la Riera Alta), Centre Republicà del Districte V.

Per la unió de l'esquerrisme republicà català, tots hem d'assistir-hi.

Subscripció pro-filla capità Garcia Hernandez

	Ptas.
Antònia Gil	1'—
Salvador Gil	2'—
Silvestre Gil	5'—
Marian Colominas	5'—
Lluís Placer	2'—
Josep Casado	2'—
Josep Navarro	2'—
Frederic Corominas	2'45
Joaquim Sala	2'—
Jaume Rovira	2'—
Ramon Moral	2'—
Josep Moral	3'—
Joan Piera	3'—
Antoni Boter	2'—
Manuel Ferrer	2'—
Jaume Mateu	3'—
Jaume Ferrés	2'—
Francesc Muntané	3'—
Josep Muntané	2'—
Pere Querol	3'—
Ramon Suau	2'—
Lluís Casas	2'—
Josep Canalias	2'—
Josep Cuchi	2'—
Joan Rius	2'—
Suma	60'45

Continua oberta la subscripció

Aquest número ha passat per la censura

“LLIBERTAT” inicia una subscripció popular a benefici de la filla del capità Garcia Hernández, màrtir de la República

Flagellats encara els nostres cors, per la mort dels capitans Galan i Garcia Hernández, afusellats pels esbirros de la dictadura Berenguer, mereixent el títol de Màrtirs de la República, no podem oblidar els seus. Arreu d'Espanya, secretament o a la llum del dia, segons les circumstàncies, s'han obert subscripcions per les famílies de les víctimes dels fets de desembre, víctimes del mateix ideal que nosaltres defensem.

En el sopar commemoratiu de l'onze de febrer de 1873, els amics de LLIBERTAT, després de guardar un minut de silenci en record dels que a Jaca donaren heroïcament la vida, s'exposa una idea, que fou acollida per tots amb entusiasme. Obrir una subscripció per a constituir un petit patrimoni per la filla del capità Garcia Hernández, que li recordi sempre que els companys de causa del seu pare no l'han oblidat.

LLIBERTAT ha acollit amb tota simpatia la idea dels seus amics, i avui, des d'aquestes planes molt humils i molt republicanes, es dirigeix a tots els amics de la nostra causa, a tots els homes liberals, perquè aportin un donatiu, per petit que sigui, en la subscripció oberta.

Aquesta crida la dirigim, no sols a la ciutat d'Hospitalet, sinó a tots els pobles del Districte i de la Comarca, i si la nostra veu pot arribar-hi, a tot Catalunya. Voldríem que la nostra crida fos oïda per tots aquells que lluiten en els nostres rengles i també per aquells que simpatitzen amb els nostre ideari.

Els donatius poden adreçar-se a l'Administració de LLIBERTAT.

Fem avinent que la Redacció de “Llibertat” ha estat traslladada al carrer Rossend Arús, 56